

לה'. כ"ד עם שירה וזמרה - כ"ו, כחשבון יהו"ה. ולאחריה מצוה, היא מצות קטרת תמיד לקדוש ברוך הוא, והקטרת כקרבן.

והפשיט את העולה ונתח אתה לנתחיה. ואמורים ופרדים שהם מתעפלים כל הלילה, הם פפרת איברי הגוף שלו ונפשו שלא ישרפו בגיהנם, ולא ימסרו ביד מלאך המות. ומשום שכן אדם חטא ביצר הרע, שהוא צפוני, כך שחיתתו בצפון, להצילו מאותו צפוני.

ובקרבנות, קח בהם קל וחמר מנביאים. שאף על גב שהתורה היא שם יהו"ה, והנבואה שנאמר בה (ישעיה סו) רוח ה' תניחנו - עם כל זה, לא כל בעלי תורה שקולים, ולא כל הנביאים שקולים, שיש נביאים שנבואתם בלבושי המלך, וכך היא תורה שבעל פה, כמה בעלי ספקות ופרוקים בלבוש המלך.

ויש אחרים שעולים יותר באיברי גוף המלך, שנאמר בהם ואראה, וראיתי, במראה - בעינים. (חבוקק א) ה' שמעתי שמעך יראתי - בשמיעה. יחזקאל, הסתכלותו ונבואתו מהעינים. חבוקק מהאזנים, בשמיעה. ולכן ראיה יחזקאל כל מראות המרכבה האלה בראיה, בעין השכל. חבוקק בשמיעה. ויש נביא שנבואתו בפה, זהו שכתוב ויגע על פי. נבואה אחרת מריח החטם, זהו שכתוב (יחזקאל ב) ותבא בי הרוח. ויש שנבואתו ביד, זהו שכתוב (הושע יב) ובני הנביאים אדמה. ואחרים לפני לפנים המלך, ואחרים לפני ולפנים.

וכך בתורה, פשטי"ם, ראיו"ת, דרשו"ת, סודו"ת של סתרי זוהר, ולמעלה סתרי סתרים לה'. כך בקרבנות, אף על גב

דאיהי שירה וזמרה בהון ליי'. כ"ד עם שירה וזמרה כ"ו, כחשבון יהו"ה. ואבתריה פקודא איהי מצות קטרת תמיד לקודשא בריך הוא, וקטרת כקרבנא.

והפשיט את העולה ונתח אותה לנתחיה. ואמורין ופדרין דאינון מתאפלין כל הלילה, (דף ק"ו ע"א) אינון פפריה דאברין דגופא דיליה ונפשיה, דלא יתקדוין בגיהנם, ולא יתמסרוין בידא דמלאך המות, ובגין דבר נש חב ביצר הרע, דאיהו צפוני, הכי שחיתתו בצפון לשזבא ליה מההוא צפוני.

ובקרבנין, טול בהו קל וחומר מנביאים, דאף על גב דתורה איהי שם יהו"ה, ונבואה דאתמר בה (ישעיה סו) רוח יי' תניחנו. עם כל דא, לאו כל מארי תורה שקולין, ולא כל נביאים שקולין, דאית נביאים, דנבואה דלהון בלבושין דמלפא, והכי הוא אורייתא דבעל פה, כמה מארי ספקות ופרוקין, בלבושא דמלפא.

ואית אחרנין דסלקין יתיר, באברים דגופא דמלפא, דאתמר בהון ואראה, וראיתי, במראה, בעינין.

(חבוקק א) יי' שמעתי שמעך יראתי, בשמיעה. יחזקאל אסתכלותיה ונביאותיה מעינין. חבוקק מאודנין בשמיעה. ובגין דא, יחזקאל חזא כל אליו מראות דמרכבה בראיה, בעין השכל. חבוקק, בשמיעה. ואית נביאה דנבואתיה בפומא, הדא הוא דכתיב, (ישעיה ו) ויגע על פי. נבואה אחרת מריח דחוטמא, הדא הוא דכתיב, (יחזקאל ב) ותבא בי הרוח. ואית דנבואתיה ביד, הדא הוא דכתיב, (הושע יב) ובני הנביאים אדמה. ואחרנין לפני לפנים בחיי המלך, ואחרנין לפני לפנים.

והכי באורייתא, פשטי"ם, ראיו"ת, דרשו"ת, סודו"ת דסתרי תורה, ולעילא סתרי סתרים לה' הכי כקרבנין אף על גב דקרבנין פלהו ליהו"ה, איהו נטיל כלא, ופליג קרבנין למשיריין דיליה. מנהון פליג

תורה, ולמעלה סתרי סתרים לה'. כך בקרבנות, אף על גב